

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobkyně: nezl. A. Ch., narozená X,
zastoupena otcem M. Ch., nar. X,
oba bytem X,
doručovací adresa X,

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí,
se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 00, Praha 2,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2024, č. j. MPSV-2024/225648-913,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a současně bylo potvrzeno Úřadu práce ČR - Krajské pobočky v Českých Budějovicích, č. j. 24449/2024/CBU, ze dne 11.04.2024, který rozhodl na základě podané žádosti přiznat příspěvek na péči ve výši 3 300 Kč měsíčně od prosince 2023, podle § 7 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

2. Žalobkyně prostřednictvím svého zákonného zástupce v žalobě namítala, že v rozhodnutí ze dne 17. 10. 2024 se píše, že posouzení základní životní potřeby mobilita se jedná jen o péči zvýšenou a ze strany hybnosti nelze konstatovat těžkou dysfunkci nebo úplný funkční výpadek, což je v přímém rozporu s odbornými nálezy. Subjektivně žalobkyně nezvládá chůzi po schodech a nezvládá chůzi po nerovném povrchu. Objektivně nemá tandemovou chůzi, svalový funkční test HSSP 0-1. Svalový funkční test dle Vladimíra Jandy je standardizovaný test, který se používá při určení funkčního postižení hybnosti. Pokud tedy ve svalovém funkčním testu HSSP je diagnostikován stupeň 0-1, jedná se o těžkou až úplnou dysfunkci hybnosti. Z vyšetření z ergoterapie je chůze nekoordinovaná, chůzi po schodech nezvládá, běh je nekoordinovaný a pokud hází ve stoje, ztrácí rovnováhu. Dle vyšetření z fyzioterapie často ztrácí rovnováhu, jsou přítomny projevy nestability. Nezletilá tedy nezvládá základní životní potřebu mobility.
3. Žalobkyně dále uvedla v žalobě, že podle rozhodnutí mimořádnou péči indikují až stavy, kdy dítě v tomto věku nerozlišuje osoby blízké a nesleduje očima. Posuzovaná nezletilá má v několika odborných nálezech, že má nulový oční kontakt, k čemuž správní orgán nepřihlížel. Nezvládá tedy základní životní potřebu orientace.
4. Žalobkyně tvrdila, že nespolupracuje při oblékání a převlékání, naopak je silně autoagresivní a heteroagresivní, kdy s nezletilou musí pečující osoby vyloženě "bojovat" a silou ji svléci a obléci, přičemž často sama zraní sebe a pečující osobu (matka rozbité obočí, rozseknutý ret, dcera se kouše, modřiny). V rozhodnutí se píše, že důvodem k mimořádné péči je až stav, kdy dítě při převlékání nespolupracuje. K tomu žalobkyně předložila záznamy a fotografie.
5. Kvůli poruše senzorické integrace ve smyslu hypersensitivitu na taktilní vjemy žalobkyně nesnese jakoukoliv manipulaci s jejími vlasy (česání, mytí vlasů, nošení čepice apod.). Bylo doporučeno tyto problémy řešit krátkým střihem. Toto doporučení neakceptuje principy základní lidské důstojnosti a čl. 7 Listiny základních práv a svobod, podle něhož nedotknutelnost osoby a jejího soukromí je zaručena a nikdo nesmí být podroben ponižujícímu zacházení. V příloze k instrukci NM7_SZ Psychomotorický vývoj dítěte 2-3 roky sice v tomto bodě mimořádnou péči nelze hodnotit, ale v § 2b vyhlášky 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, se uvádí "Pokud osoba do 18 let věku nemá z důvodu nízkého věku a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje ještě vyvinutou schopnost zvládat některou ze základních životních potřeb nebo některou aktivitu, které jsou vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce, není pro účely posuzování stupně závislosti považována za osobu, která je neschopna základní životní potřebu zvládat. To neplatí, pokud osoba z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu při zvládání základní životní potřeby nebo některé aktivity, které jsou vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce, vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby." Z důvodu poruchy senzorické integrace ve smyslu hypersensitivitu při základní dětský autismus se jedná o každodenní mimořádnou péči a dcera nezvládá základní životní potřeby v oblasti tělesné hygieny. Z logiky věci je krátký střih vlasů nežádoucí, neboť to nevyžaduje její zdravotní stav.
6. Podle žalobkyně odvolací orgán konstatuje, že potřeba osobní asistence v mateřské škole hodnotí jako potřebu zvýšenou, nikoliv jako mimořádnou. Žalobkyně se však nezapojuje do aktivit s ostatními dětmi, při spontánní hře si hraje sama, nezapojuje se do řízených aktivit, což je zmíněno i v odborných nálezech, tudíž základní životní potřeba osobní aktivity není zvládnuta.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

7. Posudkový lékař se podle žalobkyně zřejmě zabýval otázkou zvládnání základních životních potřeb dle vyhlášky č. 505/2006 Sb., v účinném znění, pouze na základě zdravotnické dokumentace, nezohlednil však výsledek sociálního šetření.
8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že vycházel z argumentace obsažené v posudku ze dne 18. 9. 2024, platném do 31. 12. 2025, kde PK MPSV uvedla, že žalobkyně je v tomto roce 3letá. Jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje její duševní schopnosti a omezuje funkční schopnosti nutné pro zvládnání základních životních potřeb. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je opožděný vývoj řeči při dětském autismu. Žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat 3 základní životní potřeby a vyžaduje mimořádnou péči. Není schopna zvládat základní životní potřeby: c) komunikace, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví. Referovány jsou diagnózy dětský autismus s výrazně opožděným vývojem řeči, hypotonie a motorická neobratnost, strabismus obou očí se suspektní tupozrakostí oka levého. Žalobkyně je schopna samostatné chůze, zatím nezvládla chůzi po schodech, anamnesticky doma našlapuje na špičky, za hospitalizace na klinice LOGO ale chodila s nášlapem na celou plantu. Je schopna uchopovat předměty, již v listopadu 2023 v neurologickém nálezů je uvedeno, že na hračku cílí dobře. Pro svalovou hypotonii byl v tomto roce indikován kompresní obleček k posílení svalového tonu, dle námitek používá ortopedickou obuv a vložky. Stran hybnosti nelze konstatovat těžkou dysfunkci nebo úplný funkční výpadek. Skutečnost, že dosud nechodí sama po schodech, nezduodňuje uznání mimořádné péče, tu indikují až stavy, kdy dítě v tomto věku nechodí, stran základní životní potřeby mobilita lze tak konstatovat jen péči zvýšenou. Aplikace kompresního oblečku a používání ortopedické obuvi a vložek je péčí léčebně rehabilitační - podporuje uznání mimořádné péče v základní životní potřebě péče o zdraví. Hybné postižení není důvodem k mimořádné péči v dalších základních životních potřebách. Schopnost ujít 200 metrů je kritériem platný pro osoby starší 18 let. Používání pomůcek (ortopedické botičky a vložky) je zhodnoceno v základní životní potřebě péče o zdraví. Nezvládání chůze po schodech podmiňuje jen péči zvýšenou, nikoli mimořádnou. U žalobkyně není doložena žádná těžká dysfunkce v oblasti nosného a pohybového aparátu. Podle lékařské dokumentace je pohyblivá samostatně, je schopna našlapovat na plantu. V podkladech, z nichž PK MPSV vycházela při vypracování posudku, je mimo jiné ve zprávě praktického lékaře, MUDr. V., ze dne 22. 12. 2023, uvedeno, že žalobkyně má stoj a chůzi samostatné. Dle zprávy z neurologie, MUDr. R., ze dne 22. 11. 2023 je u nezletilé samostatná chůze od 19 měsíců, chůze je lehce o širší bazi, mírně stáčí špičky dovnitř, více dx (vpravo). Ve zprávě ze soukromé kliniky LOGO, pobyt od 29. 04. 2024 do 03. 05. 2024 je uvedeno „stran hybnosti - zde chůze samostatná, po celé plantě (doma po špičkách), chůze je nekoordinovaná, schody sama nezvládá, úchop zvládá.“ Dle zprávy z protetiky, MUDr. Z. ze dne 28. 06. 2024: „Porucha motoriky, chůze o široké bazi, omezena chůze po nerovném povrchu, svalová hypotonie. Indikován kompresní obleček k posílení svalového tonu.“ - PK MPSV ve svém posudku uvedla, že aplikace kompresního oblečku a používání ortopedické obuvi a vložek je péčí léčebně rehabilitační - zahrnuje aktivity hodnocené v základní životní potřebě péče o zdraví.
9. Podle žalovaného stran senzoriky - žalobkyně má oční vadu, zrakem se orientuje, sluchová vada referována není, nemá zrakové a sluchové postižení podmiňující mimořádnou péči v některé aktivitě.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

10. Podle posudku PK MPSV a žalovaného při dětském autismu se žalobkyně doma orientuje, blízké osoby pozná, toto je ve věku tří let dostatečným standardem stran zvládání základní životní potřeby orientace (mimořádnou péči indikují až stavy, kdy dítě v tomto věku nerozlišuje osoby blízké, neobrací se za zvukem, nesleduje očima). Afektivní rozlady nejsou na úrovni nezvládání orientace.
11. Podle názoru žalovaného žalobkyně má těžce opožděný vývoj řeči, zde došlo k regresu vývoje, komunikuje jen posunky, nutná je péče logopedická - odpovídá mimořádné péči v základní životní potřebě komunikace.
12. Žalovaný dále konstatoval, že dítě ve třech letech věku by již mělo být celodenně bez plen, připouští se občasné selhání - žalobkyně tomuto neodpovídá, je celodenně na plenách, je tak možno konstatovat potřebu mimořádné péče v základní životní potřebě výkon fyziologické potřeby.
13. Žalobkyně je medikována Tiapridalem, toto je podle PK MPSV aktivita již uznané základní životní potřeby péče o zdraví.
14. Dětský autismus není dle závěru PK MPSV důvodem k mimořádné péči v dalších základních životních potřebách, při srovnání se stejně starými dětmi zde jde jen o péči zvýšenou, nikoli mimořádnou. Umí jíst lžící. Při převlékání spolupracuje. Ruce si umyje. Hraje si, v kolektivu má zájem o děti, je přátelská. Za zvládanou považuje PK MPSV základní životní potřebu osobní aktivity. Důvodem k mimořádné péči je u tříletého dítěte až stav, kdy si nehraje, nesleduje hru ostatních dětí, nepřidává se k jednotlivým hrám. Je namítána i potřeba osobní asistence v mateřské škole, toto komise nehodnotí u základní životní potřeby osobní aktivity jako péči mimořádnou, ale jen zvýšenou.
15. Podle posudku PK MPSV žalobkyně při převlékání spolupracuje, což je v jejím věku dostatečným standardem. Důvodem k mimořádné péči je až stav, kdy dítě při převlékání nespolupracuje, což dokumentace nedokládá. Stran základní životní potřeby tělesná hygiena: Je namítáno, že se žalobkyně nechce česat, jde pak do školky neučesaná a vypadá jako zanedbané dítě. Tento problém je jistě řešitelný krátkým stříhem vlasů. Komise zde konstatuje péči zvýšenou, nikoli mimořádnou.
16. Žalovaný ve vyjádření k žalobě k této základní životní potřebě doplnil, že dle Úřadem práce provedeného sociálního šetření je oblékání a svlékání s pomocí, což je pro danou věkovou kategorii dostatečné. Dle zprávy z AUTIS centra ze dne 07. 02. 2023 „pořídili vhodnou ortopedickou obuv, více spolupracuje, už neutíká, i nastaví nohu“; dle zprávy tamtéž, ze dne 18. 12. 2023 „respektuje svlečení oděvu“. Dle zpráv NAUTIS, ze dne 01. 09. 2023 a 17. 10. 2023 „Odmítá čepice a rukavice, upozorní na plnou plenu, přinese si čistou. Při převlékání spolupracuje.“ Žalovaný připomněl, že dle dostupné dokumentace není hetero či autoagrese u žalobkyně při oblékání a obouvání přítomna. Avizované potíže nevyplývají ani z provedeného sociálního šetření.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

17. K žalobkyni v žalobě uváděným důkazům nelze podle žalovaného přihlídnout, když se jedná o skutečnosti doložené po pravomocném ukončení řízení, tyto lze případně zohlednit v nově vedeném řízení, přičemž žalovaná podotýká, že uvedená hetero či autoagrese musí být samozřejmě zároveň pro posouzení ve věci příspěvku na péči podložena také lékařskými zprávami, což v nyní projednávané věci není.
18. Podle vyjádření žalovaného doporučení ohledně krátkého stříhu vlasů nelze hodnotit jako zásah do osobních práv žalobkyně dle článku 7 Listiny práv a svobod (dále jen „Listina“), k ostříhání vlasů není žalobkyně nijak nucena, není to po ní vyžadováno, PK MPSV pouze nabídla možnost částečného usnadnění potíží při avizovaném česání či mytí vlasů, které je pro nezletilou oprávněnou osobu náročně zvládnutelné. Toto obecné doporučení nelze jistě vztáhnout pod nedotknutelnost osoby dle článku 7 odstavec 1 Listiny, či pod mučení či podrobení se krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestu dle článku 7 bodu 2) Listiny, když výše uvedené není na žalobkyni aplikováno.
19. K uvedené instrukci náměstkyně pro řízení sekce sociálně pojistných systémů č. 15/2016 - Posuzování stupně závislosti pro účely příspěvku na péči - žalobkyni uvedeno jako NM7_SZ, a § 2b vyhlášky 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“) žalovaný ve svém vyjádření konstatuje, že v uvedeném hodnocení základní životní potřeby tělesná hygiena nespátňuje rozpor. Dle § 10 zákona o sociálních službách se u osoby do 18 let věku při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby podle § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách a při hodnocení potřeby mimořádné péče porovnává rozsah, intenzita a náročnost péče, kterou je třeba věnovat posuzované osobě se zdravotním postižením, s péčí, kterou je třeba věnovat zdravé fyzické osobě téhož věku. Při stanovení stupně závislosti u osoby do 18 let věku se nepřihlíží k potřebě péče, která vyplývá z věku osoby a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje. Mimořádnou péčí se rozumí péče, která svým rozsahem, intenzitou nebo náročností podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku. Žalovaná doplňuje, že u mimořádné péče se jedná o péči poskytovanou navíc (tj. nad rámec běžně poskytované péče) dítěti či mladistvému, která je mu poskytována rodičem či jinou osobou z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Při hodnocení potřeby mimořádné péče se porovnává rozsah, intenzita a náročnost péče, kterou je třeba věnovat posuzované osobě se zdravotním postižením, s péčí, kterou je třeba věnovat zdravé fyzické osobě téhož věku. Touto péčí se rozumí péče, která podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku svým rozsahem, intenzitou nebo náročností. Žalovaný doplňuje, že osobám nízkého věku (do 18 let věku) je z důvodu jejich postupného biopsychosociálního vývoje vždy zajišťována určitá péče běžně. Na druhou stranu § 2b věty poslední vyhlášky připouští, že existuje péče, která může běžnou péčí přesahovat. Tato mimořádná péče je poté předmětem zkoumání a hodnocení pro účely posouzení, zda je daná osoba schopna základní životní potřebu zvládat. Jde o odbornou lékařskou otázku, kterou správním orgánům nepřísluší posuzovat. Žalovaný proto opět odkazuje na uvedený posudek PK MPSV, když posudkový lékař ve svém posudku hodnotil zvládání této základní životní potřeby a shledal míru poskytované péče při základní životní potřebě tělesná hygiena jako péči zvýšenou, nikoli mimořádnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

20. Žalovaný s odkazem na závěry posudku PK MPSV uvedl, že při hodnocení stupně závislosti u dětí se vyhodnocuje míra mimořádné péče, tj. péče poskytovaná navíc, nad rámec běžně poskytované péče, nepřihlíží se k potřebě péče, která vyplývá z věku osoby a tomu odpovídajícímu stupni bio-psycho-sociálního vývoje. Přitom se přihlíží také k věkovým standardům psychomotorického vývoje dítěte, podle kterých se hodnotí, kdy se z fyziologických důvodů předpokládá zvládání základních životních potřeb, a co se považuje za jejich nezvládání. Je přitom potřeba odlišit péči mimořádnou od péče lehce zvýšené. Mimořádnou péči se podle § 10 věty třetí zákona o sociálních službách rozumí péče poskytovaná osobě do 18 let věku, která svým rozsahem, intenzitou nebo náročností podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku. Důvodem k závislosti na péči jsou přitom těžké funkční poruchy nebo úplné funkční výpadky. Žalobkyně má dosud nízký věk, její psychická dysfunkce krom uznaných základních životních potřeb nevede u ostatních základních životních potřeb k významným rozdílům v rozsahu, intenzitě a náročnosti péče, kterou její třeba věnovat ve srovnání s péčí, kterou je třeba věnovat zdravému dítěti téhož věku.
21. O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.).
22. Žalobu soud neshledal důvodnou.
23. Soud považuje výše shrnuté odůvodnění žalovaného, které je obsaženo též v žalobou napadeném rozhodnutí, za dostatečné, přezkoumatelné a logické. Žalovaný se dle názoru soudu vypořádal podrobně se všemi zjištěnými skutečnostmi týkajícími se zdravotního stavu žalobkyně a jejího (ne)zvládání základních životních potřeb.
24. Ohledně základní životní potřeby mobilita, kterou žalobkyně v žalobě označuje za nezvládnutou, soud vycházel z odůvodnění žalovaného, podle něhož „za hospitalizace na klinice LOGO chodila žalobkyně s náslapem na celou plantu. Je schopna uchopovat předměty, již v listopadu 2023 v neurologickém nálezu je uvedeno, že na hračku cílí dobře. Pro svalovou hypotonii byl v tomto roce indikován kompresní obleček k posílení svalového tonu, dle námitek používá ortopedickou obuv a vložky. Stran hybnosti nelze konstatovat těžkou dysfunkci nebo úplný funkční výpadek. Skutečnost, že dosud nechodí sama po schodech, nezdůvodňuje uznání mimořádné péče, tu indikuji až stavy, kdy dítě v tomto věku nechodí, stran základní životní potřeby mobilita lze tak konstatovat jen péči zvýšenou. Aplikace kompresního oblečku a používání ortopedické obuvi a vložek je péčí léčebně rehabilitační - podporuje uznání mimořádné péče v základní životní potřebě péče o zdraví. Hybné postižení není důvodem k mimořádné péči v dalších základních životních potřebách. Schopnost ujít 200 metrů je kritériem platný pro osoby starší 18 let. Používání pomůcek (ortopedické botičky a vložky) je zhodnoceno v základní životní potřebě péče o zdraví.“ Toto odůvodnění je dle názoru soudu plně dostačující a akceptovatelné a odpovídá podkladům ve správním spisu. Žalovaný se přezkoumatelným způsobem vypořádal se všemi žalobními námitkami týkajícími se základní životní potřeby mobilita a soud se s jeho závěry ztotožnil.
25. Soud tedy shrnuje, že okolnost, že žalobkyně neujde po nerovném povrchu 200 m a nechodí sama po schodech ve 3 letech, není důvodem k označení základní životní potřeby mobilita v tomto věku za nezvládnutou, tou je teprve okolnost, že ve 3 letech dítě nechodí. Požadavek ujít 200 m se vztahuje na dospělou osobu. Oslabení svalového tonusu je u žalobkyně řešeno kompresním oblečkem, tedy rehabilitační pomůckou zohledněnou v základní životní

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

potřebě péče o zdraví, stejně jako ortopedické botičky. Na klinice LOGO, jak vyplývá z lékařské zprávy, žalobkyně dokázala došlapovat na celou plantu.

26. Soud neshledal důvodným tvrzení v žalobě, že žalobkyně nezvládá základní životní potřebu orientace na základě skutečnosti, že má tzv. nulový oční kontakt. Tato vada nevyvolává u žalobkyně neschopnost se orientovat, neboť ze sociálního šetření a z lékařských zpráv vyplývá, že žalobkyně se normálně orientuje v bytě, což vzhledem k věku žalobkyně je nutno považovat za dostačující pro zvládání této základní životní potřeby.
27. Žalovaný také správně posoudil, že žalobkyně dostatečným způsobem zvládá i základní životní potřebu osobní aktivity, neboť z podkladů jednoznačně vyplývá, že žalobkyně projevuje zájem o hraní s ostatními dětmi, je vůči ostatním dětem přátelská, tudíž základní životní potřebu osobní aktivity lze považovat za zvládnutou. Samotná přítomnost asistenta ve školce tento závěr nijak neovlivňuje.
28. Důvodnou nebyla shledána ani námitka v žalobě, podle níž žalobkyně nezvládá základní životní potřebu oblékání a obouvání, neboť z podkladů ve správním spise vyplývá, že žalobkyně spolupracuje při svlékání, zlepšila se spolupráce i při obouvání po zakoupení ortopedických bot. Nutnost zásadní pomoci dospělého při oblékání tříletého dítěte nelze považovat za mimořádnou péči oproti té, kterou je nutno věnovat zdravému dítěti téhož věku.
29. Soud neprovedl důkaz fotografiemi přiloženými k žalobě, neboť ve správním soudnictví soud vychází ze skutkového a právního stavu, který zde byl ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, tj. v daném případě ke dni 17. 10. 2024. K pozdějším zjištěním nelze v přezkumném soudním řízení přihlížet. Žalobkyni předkládané důkazy lze použít při případném podání nové žádosti o příspěvek na péči.
30. Rovněž dle názoru soudu PK MPSV a následně žalovaný správně vyhodnotili neuznání nezvládání základní životní potřeby tělesné hygieny, což podle žalobkyně mělo spočívat ve skutečnosti, že dívka se nechce česat. Dle názoru soudu je tato okolnost u tříletého dítěte zcela běžná, a to i u zdravého dítěte. Je to na výchovném přístupu rodiče k této otázce, nelze odůvodňovat jen zdravotním postižením. Proto PK MPSV a žalovaný nikterak nepochybili, když uvedli, že tuto situaci může (a také nemusí) rodič řešit např. kratším stříhem vlasů. Na základě samotné skutečnosti, že si tříleté dítě nechce česat dlouhé vlasy, se nelze dovolávat nároku na vyšší příspěvek na péči o toto dítě.
31. Není důvodné ani tvrzení v žalobě, podle něhož žalovaný a PK MPSV vycházeli jen ze zdravotních zpráv a nepřihlédli k výsledkům sociálního šetření. Naopak z výše shrnutých závěrů PK MPSV i žalovaného je jednoznačné, že všechny podklady byly jimi zhodnoceny jednotlivě i v souhrnu s ostatními.
32. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji zamítl dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
33. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měla právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 21. února 2025

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.